

¹For the law having a shadow of good things to come, and not the very image of the things, can never with those sacrifices which they offered year by year continually make the comers thereunto perfect.²For then would they not have ceased to be offered? because that the worshippers once purged should have had no more conscience of sins.³But in those sacrifices there is a remembrance again made of sins every year.⁴For it is not possible that the blood of bulls and of goats should take away sins.⁵Wherefore when he cometh into the world, he saith, Sacrifice and offering thou wouldest not, but a body hast thou prepared me: In burnt offerings and sacrifices for sin thou hast had no pleasure.⁷Then said I, Lo, I come (in the volume of the book it is written of me,) to do thy will, O God.⁸Above when he said, Sacrifice and offering and burnt offerings and offering for sin thou wouldest not, neither hadst pleasure therein; which are offered by the law;⁹Then said he, Lo, I come to do thy will, O God. He taketh away the first, that he may establish the second.¹⁰By the which will we are sanctified through the offering of the body of Jesus Christ once for all.¹¹And every priest standeth daily ministering and offering oftentimes the same sacrifices, which can never take away sins:¹²But this man, after he had offered one sacrifice for sins for ever, sat down on the right hand of God;¹³From henceforth expecting till his enemies be made his footstool.¹⁴For by one offering he hath perfected for ever them that are sanctified.¹⁵Whereof the Holy Ghost also is

¹زیرا که چون شریعت را سایه نعمتهای آینده است، نه نفس صورت آن چیزها، آن هرگز نمی‌تواند هر سال به همان قربانی‌هایی که پیوسته می‌گذرانند، تقرب جویندگان را کامل گرداند.²والّا آیا گذرانیدن آنها موقوف نمی‌شد چونکه عبادت‌کنندگان، بعد از آنکه یک بار پاک شدند، دیگر حسن گناهان را در ضمیر نمی‌داشتند؟ بلکه در اینها هر سال یادگاری گناهان می‌شود.⁴زیرا محال است که خون گاوها و بزها رفع گناهان را بکند.⁵لهذا هنگامی که داخل جهان می‌شود، می‌گوید: قربانی و هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من مهیا ساختی. به قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های گناه رغبت نداشتی.⁷آنگاه گفتم: اینک، می‌آیم، در طومار کتاب در حق من مکتوب است، تا اراده تو را، ای خدا، بجا آورم.⁸چون پیش می‌گوید: هدایا و قربانی‌ها و قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های گناه را نخواستی و به آنها رغبت نداشتی، که آنها را بحسب شریعت می‌گذرانند،⁹بعد گفت که: اینک، می‌آیم تا اراده تو را، ای خدا، بجا آورم. پس اول را بر می‌دارد، تا دوم را استوار سازد.¹⁰و به این اراده مقدس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط.

¹¹و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می‌ایستد و همان قربانی‌ها را مکرراً می‌گذراند که هرگز رفع گناهان را نمی‌تواند کرد.¹²لکن او چون یک قربانی برای گناهان گذرانید، به دست راست خدا بنشست تا ابدالآباد.¹³و بعد از آن منتظر است تا دشمنانش پای‌انداز او شوند.¹⁴از آنرو که به یک قربانی مقدس‌ان را کامل گردانیده است تا ابدالآباد.¹⁵و روح‌القدس نیز برای ما شهادت می‌دهد، زیرا بعد از آنکه گفته بود: این است آن عهده‌ی که بعد از آن ایام با ایشان خواهم بست، خداوند می‌گوید: احکام خود را در دل‌های ایشان خواهم نهاد و بر ذهن ایشان مرقوم خواهم داشت،¹⁷و گناهان و خطایای ایشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.¹⁸اما جایی که آمرزش اینها هست، دیگر قربانی گناهان نیست.

صبر در ایمان و امید

¹⁹پس، ای برادران، چونکه به خون عیسی دلیری داریم

a witness to us: for after that he had said before,¹⁶ This is the covenant that I will make with them after those days, saith the Lord, I will put my laws into their hearts, and in their minds will I write them;¹⁷ And their sins and iniquities will I remember no more.¹⁸ Now where remission of these is, there is no more offering for sin.¹⁹ Having therefore, brethren, boldness to enter into the holiest by the blood of Jesus,²⁰ By a new and living way, which he hath consecrated for us, through the veil, that is to say, his flesh;²¹ And having an high priest over the house of God;²² Let us draw near with a true heart in full assurance of faith, having our hearts sprinkled from an evil conscience, and our bodies washed with pure water.²³ Let us hold fast the profession of our faith without wavering; (for he is faithful that promised;)²⁴ And let us consider one another to provoke unto love and to good works:²⁵ Not forsaking the assembling of ourselves together, as the manner of some is; but exhorting one another: and so much the more, as ye see the day approaching.²⁶ For if we sin wilfully after that we have received the knowledge of the truth, there remaineth no more sacrifice for sins,²⁷ But a certain fearful looking for of judgment and fiery indignation, which shall devour the adversaries.²⁸ He that despised Moses' law died without mercy under two or three witnesses:²⁹ Of how much sorer punishment, suppose ye, shall he be thought worthy, who hath trodden under foot the Son of God, and hath counted the blood of the covenant, wherewith he was sanctified, an unholy thing, and hath done

تا به مکان اقدس داخل شویم²⁰ از طریق تازه و زنده که آن را بجهت ما از میان پرده، یعنی جسم خود مهیا نموده است،²¹ و کاهنی بزرگ را بر خانه خدا داریم،²² پس به دل راست، در یقین ایمان، دل‌های خود را از ضمیر بد پاشیده و بدن‌های خود را به آب پاک غسل داده، نزدیک بیاییم؛²³ و اعتراف امید را محکم نگاه داریم، زیرا که وعده دهنده امین است.²⁴ و ملاحظه یکدیگر را بنماییم تا به محبت و اعمال نیکو ترغیب نماییم.²⁵ و از با هم آمدن در جماعت غافل نشویم چنانکه بعضی را عادت است، بلکه یکدیگر را نصیحت کنیم و زیاده‌تر به اندازه‌ای که می‌بینید که آن روز نزدیک می‌شود.²⁶ زیرا که بعد از پذیرفتن معرفت راستی اگر عمداً گناهکار شویم، دیگر قربانی گناهان باقی نیست،²⁷ بلکه، انتظار هولناک عذاب و غیرت آتشی که مخالفان را فرو خواهد برد.²⁸ هر که شریعت موسی را خوار شمرد، بدون رحم به دو یا سه شاهد کشته می‌شود.²⁹ پس به چه مقدار گمان می‌کنید که آن کس، مستحق عقوبت سخت‌تر شمرده خواهد شد که پسر خدا را پایمال کرد و خون عهده را که به آن مقدس گردانیده شد، ناپاک شمرد و روح نعمت را بی‌حرمت کرد؟³⁰ زیرا می‌شناسیم او را که گفته است، خداوند می‌گوید انتقام از آن من است؛ من مکافات خواهم داد. و ایضاً، خداوند قوم خود را داوری خواهد نمود.³¹ افتادن به دست‌های خدای زنده چیزی هولناک است.

³² و لیکن ابا‌م سلف را به یاد آورید که بعد از آنکه منور گردیدید، متحمل مجاهده‌ای عظیم از دردها شدید،³³ چه از اینکه از دشمنان و زحمات تماشای مردم می‌شدید، و چه از آنکه شریک با کسانی می‌بودید که در چنین چیزها بسر می‌بردند.³⁴ زیرا که با اسیران نیز همدرد می‌بودید و تاراج اموال خود را نیز به خوشی می‌پذیرفتید، چون دانستید که خود شما را در آسمان مال نیکوتر و باقی است.³⁵ پس ترک مکنید دلیری خود را که مقرون به مجازات عظیم می‌باشد.³⁶ زیرا که شما را صبر لازم است تا اراده خدا را بجا آورده، وعده را بیاید.³⁷ زیرا که بعد از اندک زمانی، آن آینده خواهد آمد و تأخیر نخواهد نمود.³⁸ لکن عادل به ایمان زیست خواهد نمود و اگر مرتد شود نفس من با وی

despite unto the Spirit of grace?³⁰ For we know him that hath said, Vengeance belongeth unto me, I will recompense, saith the Lord. And again, The Lord shall judge his people.³¹ It is a fearful thing to fall into the hands of the living God.³² But call to remembrance the former days, in which, after ye were illuminated, ye endured a great fight of afflictions;³³ Partly, whilst ye were made a gazingstock both by reproaches and afflictions; and partly, whilst ye became companions of them that were so used.³⁴ For ye had compassion of me in my bonds, and took joyfully the spoiling of your goods, knowing in yourselves that ye have in heaven a better and an enduring substance.³⁵ Cast not away therefore your confidence, which hath great recompense of reward.³⁶ For ye have need of patience, that, after ye have done the will of God, ye might receive the promise.³⁷ For yet a little while, and he that shall come will come, and will not tarry.³⁸ Now the just shall live by faith: but if any man draw back, my soul shall have no pleasure in him.³⁹ But we are not of them who draw back unto perdition; but of them that believe to the saving of the soul.

خوش نخواهد شد.³⁹ لکن ما از مرتدّان نیستیم تا هلاک شویم، بلکه از ایمانداران تا جان خود را دریابیم.